

лѣсъ-тѣ, дѣто найнапоконѣ ся задрѣжи само съ двѣ нозѣ, что ѣ сѣ подѣ корема, па ся обѣси; рѣзкы-ты на заднѣ-тѣ половинѣ на тѣло-то ѣ станѣтъ замазаны, а прѣдня-та половина на тѣло-то ѣ за много врѣмя не си промѣнява боѣ-тѣ. Изѣ уста-та на бубѣ-тѣ капне по нѣкога по нѣкоя зеленикава капка, а серотина-та ѣ была кашява, а послѣ рѣдка. Колко-то повече расте болестъ-та, толкова пѣтромава става буба-та и найпослѣ прѣстане да мрѣда, па живѣе еще 24 часа. Прѣди да загыне буба-та, избѣѣтъ ѣ по тѣло-то ѣ сивы мургавы плескуды, които все повече и повече почернѣвать, а напоконѣ, когато ще ся качи буба-та, цѣло-то ѣ тѣло е вече почернѣло, и черенѣ сокѣ изѣ неѣ ся е разлѣлъ по лѣсъ-тѣ. Тая болестъ много прихваща, та затова трѣбува чтомѣ ся заблѣжятъ прѣви блѣзи отѣ неѣ, веднага да ся махнѣтъ болны-ты бубы надалечѣ отѣ стаѣ-тѣ, дѣто ся храни.

Едничкѣй лѣкѣ, что-то ся знае до сега противѣ тѣѣ болестъ, е да ся земе да ся кади съ хлорнѣ парѣ веднага, чтомѣ покажѣтъ прѣви блѣзи отѣ тѣѣ болестъ, а това каденіе трае безпрѣстайно докѣ ся исхранятъ бубы-ты. Освѣнь това всяка заболѣла буба, чтомѣ ся съгляда, трѣбува да ся врѣга навнѣ.

Описаны-ты три болести и тѣхны-ты послѣдницы, ако и да сѣ тврѣдѣ лоши, единѣ разбранѣ бубохранецѣ пакѣ не трѣбува да ся уплаши отѣ тѣхѣ, като имѣ знае естество-то, а да залѣгне да сврѣши всичко, каквото да спрѣвари, спрѣ и отмахне всякѣй поводѣ, отѣ който бы могли да му пострадѣтъ бубы-ты. А за еще пѣголѣмѣ утѣхѣ на малодушны-ты, нека додадемѣ еще и това: прѣва-та епидемія — му-